

Liturgie

Op weg naar Pasen

Zondag 1 maart 2026

Tweede zondag van de Vasten

Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand
te Bilthoven

Voorganger: Astrid Veldhuis
Lector: Hans van Ojen
M.m.v. het Onze Lieve Vrouwekoor o.l.v.
Sabine van de Zande
Orgel/piano: Helma Woerdeman

Muziek

Openingslied: Uit uw hemel zonder grenzen (GvL530 coupletten 1,2 en 3)

Uit uw hemel zonder grenzen
komt Gij tastend aan het licht
met een naam en een gezicht
even weerloos als wij mensen.

Als een kind zijt Gij gekomen,
als een schaduw die verblindt,
onnaspeurbaar als de wind
die voorbijgaat in de bomen.

Als een vuur zijt Gij verschenen,
als een ster gaat Gij ons voor,
in den vreemde wijst uw spoor,
in de dood zijt Gij verdwenen.

Welkom en openingsgebed

Gebed om vergeving

Geroepen en gezegend hebt Gij ons,
kinderen van het licht,
kinderen van God,
die naam hebt Gij ons gegeven.

**Maar de kracht ontbreekt ons soms,
wij komen Geestesadem te kort,
verlamd als wij zijn
door de zorg om onszelf.**

Geef ons vandaag
opnieuw aan elkaar,
laat het gebed van de één
de ander dragen,
en de zorg van de één
de ander verlichten,
want zo toch wilt Gij onder mensen wonen.

**Bind onze levens aan Jezus, uw Zoon,
aan uw belofte,
dat Gij niet loslaat
wat U ooit met ons begon.
Heer, ontferm U over ons.**

Inleiding tot de lezingen

Eerste lezing: Genesis 12,1-4a

De heer zei tegen Abram: 'Trek weg uit uw land, uw stam en ouderlijk huis, naar het land dat Ik u zal aanwijzen. Ik zal een groot volk van u maken. Ik zal u zegenen en uw naam groot maken, zodat u een zegen zult zijn. Ik zal degenen zegenen die u zegenen, maar degene die u verwenst zal Ik vervloeken. Om u zullen alle geslachten op aarde zich gezegend noemen.' Toen ging Abram weg,

zoals de heer hem had opgedragen, en Lot ging met hem mee.

Zang: Het lied van de schepping Liedboek 602 (c 1,3)

Met niets van niets zijt Gij begonnen,
hebt sprakeloos het licht gezegd,
de tijd bepaald, het land gewonnen,
de zeeën op hun plaats gelegd.

Geen eind in zicht. Geen rust gevonden.
Het langste deel nog niet gegaan.
Geen engel met ons mee gezonden
om nacht en ontij te verslaan.

Evangelielezing Matteüs 17, 1-9

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes zes dagen later met zich mee een hoge berg op, waar Hij met hen alleen was. Voor hun ogen veranderde Hij van gedaante. Zijn gezicht ging stralen als de zon en zijn kleren werden wit als licht. Opeens verschenen hun Mozes en Elia, in gesprek met Hem. Petrus zei daarop tegen Jezus: 'Heer, het is maar goed dat wij hier zijn. Als U wilt, zal ik hier drie tenten opslaan, voor U een en voor Mozes een en voor Elia een.' Hij was nog niet uitgesproken of daar kwam een lichtende wolk die hen overdekte, en opeens klonk er een stem uit die wolk: 'Dit is mijn geliefde Zoon, in wie Ik vreugde vind. Luister naar Hem.' Toen de leerlingen dat hoorden,

wierpen ze zich op de grond en werden ze vreselijk bang. Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: 'Sta op en wees niet bang.' Toen ze hun ogen opsloegen, zagen ze niemand meer dan Jezus alleen. Terwijl ze van de berg afdaalden, gebod Jezus hun: 'Vertel niemand van dit visioen voordat de Mensenzoon uit de doden is opgewekt.'

Acclamatie

Overweging

Gebod van geloof en vertrouwen naar Carlos de Soete

Ik geloof in Hem die heet "Ik zal er zijn voor u".
Hij is de kern, de Bron van alles wat bestaat.
Op Hem wil ik mijn leven afstemmen
En zijn Naam maken tot rode draad
in mijn handelen.
Ik geloof in Jezus,
de levende belichaming van die Naam.
In Hem heeft onze God
handen en voeten gekregen.
In Hem is zijn Naam werkelijkheid geworden.
Ik geloof dat Hij niet vergeefs heeft geleefd
en niet vergeefs is gestorven,
maar elke dag opnieuw verrijst
in mensen die zijn liefde belichamen.

Ik geloof in zijn Geest die ons bezielt en aanzet
om zijn manier van leven tot de onze te maken
en de weg te gaan van breken en delen,
van goedheid en verbondenheid,
van recht en vrede,
en altijd ten bate van de minsten.
Ik geloof in Hem die heet “ik zal er zijn voor u”,
en ik weet: Hij is te doen.

**Tijdens gereedmaken van de tafel en collecte:
zang: Looft de Heer (GvL 491)**

Looft de Heer, al wat gemaakt is, prijst zijn Naam.
Verheft Hem voor eeuwig, dankt voor uw bestaan.
Looft Hem die gezeten is op tronen van gezang.
Zingt als rivieren mee voor God: Hij leve lang.

Storm en aarde, bomen, stromen, zon en vuur
gij wolken en dromen, nachten, dag en duur,
licht en donker, dood en leven, wereld, mensenzaad
weest mondig en volmaakt, looft Hem met woord en
daad.

Dauw en regen, vorst en koude, ijs en sneeuw,
de slang en de vis, de vogels en de leeuw,
geesten in de hemel en gij mensen met uw stem:
gelooft Hem op zijn woord, dat gij bestaat in Hem.

Looft Hem, ook wie zondigt, looft Hem kwaad en goed.
Looft Hem, die zijn Woord in u mens worden doet.
Looft uw God en Vader, die zijn Geest geschonken heeft.
Looft Hem omdat gij zijt, ja looft Hem, want Hij leeft.

Tafelgebed

Gij die weet wat in mensen omgaat
aan hoop en twijfel,
domheid, drift, plezier, onzekerheid.

**Gij die ons denken peilt
en ieder woord naar waarheid schat
en wat onzegbaar is onmiddellijk verstaat.**

Gij toetst ons hart
en Gij zijt groter dan ons hart.
Op elk van ons houdt Gij uw oog gericht.
En niemand, of hij heeft een naam bij u.

**En niemand valt of hij valt in uw handen,
en niemand leeft of hij leeft naar u toe.**

Maar nooit heeft iemand u gezien.
In dit heelal zijt Gij onhoorbaar.
En diep in de aarde klinkt uw stem niet.
En ook uit de hoogte niet.

**En niemand die de dood is ingegaan
keerde ooit terug, om ons van u te groeten.**

Aan u zijn wij gehecht. Naar u genoemd.
Gij alleen weet wat dat betekent. Wij niet.
Wij gaan de wereld door met dichte ogen.
Maar soms herinneren wij ons een naam,
een oud verhaal, dat ons is doorverteld,
over een mens die vol was van uw kracht,
Jezus van Nazareth, een zoon van Abraham.

In hem zou uw genade zijn verschenen,
uw mildheid en uw trouw.
In hem zou, voorgoed,
aan het licht gekomen zijn
hoe Gij bestaat: weerloos en zaveloos,
dienaar van mensen.

**Hij was zoals wij zouden willen zijn:
een mens van God, een vriend,
een licht, een herder,
die niet ten eigen bate heeft geleefd,
en niet vergeefs, onvruchtbaar, is gestorven.**

**Tot zijn gedachtenis nemen wij daarom
dit brood en breken het voor elkaar**

om goed te weten wat ons te wachten staat
als wij leven hem achterna.
Als Gij hem hebt gered van de dood, God,
als hij, dood en begraven,
toch leeft bij u,
redt dan ook ons en houdt ons in leven,
haal ook ons door de dood heen, nu.
En maak ons nieuw,
want waarom hij wel, en wij niet -
wij zijn toch óók mensen.

Onze Vader

**Onze Vader die in de hemel zijt
Uw Naam worde geheiligd,
Uw rijk kome,
Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
En vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren
En breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid Amen**

Vredeswens

Tafellied: Avondmaal ter heiliging

Avondmaal ter heiliging,
dat ons ooit verschijnen zal de Messias
brood van tranen om de wereld
hartversterking wijn
voorsmaak van geluk dat komt
dat de kracht der hoop ons niet begeeft.

Communieviering

Lied: Op mijn levenslange reizen (Liedboek 812)

Op mijn levenlange reizen
–twijfel donker achtervolgt mij
liefde blindt holt voor mij uit-
zing ik op steeds andere wijzen
over wie ik niet kan spreken,
zing ik: “Ooit mijn hart te breken,
ooit mijn hart voor jou te breken.”

Opgereisd, pas halverwege,
met keel kapot gezongen
met een hart voor wie gebroken,
kruip ik onder doren struiken,
druk mijn ogen in de aarde,
smee dat nu het eind zal komen,
smee de dood, dat hij zal komen.

Mmm

spoorloos trok voorbij de twijfel
waar ik lag. De liefde keerde,
zag mij, bracht mij drank en spijs,
deed mij opstaan uit de dood.
Nog een leven zal ik reizen.
Nooit meer zonder reisgenoot.

Voorbeden

Slotgebed

Mededelingen

Zegen: De levende zegene (GvL 344)

Voorganger:

De Levende zegene en behoede ons.
De Levende doe zijn aangezicht over ons lichten,
En zij ons genadig.
De Levende verheffe zijn aangezicht over ons,
En geve ons vrede.

Allen:

Zegen ons en behoed ons,
Doe lichten over ons uw aangezicht
En wees ons genadig.

Zegen ons en behoed ons,
Doe lichten over ons uw aangezicht
En geef ons vrede.

Slotlied: Wie in de schaduw Gods mag wonen
(GvL651)

Wie in de schaduw Gods mag wonen,
hij zal niet sterven in de dood.
Wie bij hem zoekt naar onderkomen
vindt eenmaal vrede als zijn brood.
God legt zijn vleugels van genade
beschermend om hem heen als vriend.
En Hij verlost hem van het kwade,
opdat hij eens geluk zal zien.

Engelen zendt Hij alle dagen
om hem tot vaste gids te zijn.
Zij zullen hem op handen dragen
door een woestijn van hoop en pijn.
Geen vrees of onheil doet hem beven,
geen ziekte waar een mens van breekt.
Lengte van dagen zal God geven,
rust aan een koele waterbeek.

Hem zal de nacht niet overvallen
zijn dagen houden eeuwig stand.
Duizenden doden kunnen vallen
hij blijft geschreven in Gods hand.
God legt zijn schild op zijn getrouwen
die leven van geloof alleen.
Hij zal een nieuwe hemel bouwen
van liefde om hun tranen heen.

Gebed

**Goede God,
neem ons bij de hand
sla uw arm om onze schouder
en als dat niet helpt:
geef ons een duwtje in de rug
om ons gaande te houden
onderweg in ons leven
steeds onderweg naar Pasen.
Amen**